

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

כבוד השופטת אסנת רובוביץ - ברכש בפני

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד גרינברג
המאשימה

נגד

ע"י ב"כ עו"ד צרף-רביב [REDACTED]
הנאשם

גזר דין

1. ביום 11.2.14 הוגש כתב אישום מתוקן כנגד הנאשם, בגין העסקת עובדת זרה בלא היתר בעבודות משק בית, בניגוד להוראות סעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן: "חוק עובדים זרים") וללא ביטוח רפואי בניגוד להוראת סעיף 2(ב) (3) לחוק עובדים זרים.
2. ביום 2.4.15 כתב האישום תוקן בשנית, וזאת נוכח בקשה ב"כ המאשימה. משכך ניתנה ביום 2.4.15 החלטה לפיה כתב האישום יתוקן וכי האישום בגין העסקת עובד זר ללא ביטוח רפואי בניגוד להוראת סעיף 2(ב) (3) לחוק עובדים זרים, יבוטל מכתב האישום.
3. ביום 2.4.15 התקיים דיון בפניי במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן הסופי שהוגש נגדו. משכך ועל יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, הורשע הנאשם בעבירה על פי סעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק עובדים זרים.
4. כמו כן, בישיבה שהתקיימה ביום 2.4.15 טענו הצדדים לעונש וכן נשמעו טיעוני הצדדים ביחס לבקשת הנאשם כי בית הדין יבטל את הרשעתו. בסיום הישיבה

עמוד 1 מתוך 8

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12 מדינת ישראל נ"ב

ולאחר שמיעת טענות הצדדים בעניין, ניתנה החלטתי כי שירות המבחן ייתן תסקיר ביחס לבקשת הנאשם להימנע מהרשעה.

5. ביום 14.07.15 התקבל תסקיר שירות המבחן אשר המליץ להימנע מהרשעתו של הנאשם בדין וזאת לצד הטלת עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר באדם נורמטיבי הנעדר כל רישום פלילי. ביחס לעבירה מושא כתב האישום, הודה הנאשם במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו, כאשר לעמדת שירות המבחן ניכר כי הנאשם מביע חרטה ובושה נוכח ההליך הפלילי המתנהל נגדו. שירות המבחן הוסיף כי התרשם כי ביצוע העבירה נעשה נוכח תקופת משבר בחייו של הנאשם, כמצוטט: "נציין הערכתנו כי בבסיס ביצוע העבירה, עולה תקופה משברית בחייו של סביב הפרידה מאשתו והדרישה להסתגלות לחיים עצמאיים ולתפקוד הורי בעל אופי שונה". עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם מצוי בחרדה גבוהה מההשלכות הצפויות של הרשעתו בדין על תפקודו התעסוקתי, כמצוטט: "לידנו מסר מכתב החתום על ידי עו"ד החברה ממנו עולה כי גלעד הינו מנהל בקרן השקעות, הפועלת מזה כ-7 שנים ובימים אלה החברה גייסה קרן שתאפשר המשך הפעלתה במשך 12 השנים הבאות. עוד עולה במכתב כי גלעד היינו אחד משלושת השותפים, המנהלים את הקרן. כשותף מכהן הוא גם מכהן כדירקטור ולעיתים כיו"ר הדירקטוריון, לרבות בחברות ציבוריות. במסגרת דיווחי החברה לבורסה ולרשות לניירות הערך, הן נדרשות לעדכן בדבר כל הרשעה מכל סוג שהוא, של מנהליה בפלילים. הקרן מגייסת כספיה מגופים ישראלים וזרים בכללם משקיעים אמריקאים. גיוסים אלו וסיוע ניהולי לחברות השונות, מחייבים העדר בפלילים וכן נסיעות לארה"ב המחייבת אשרה כניסה לארה"ב והעדר עבר פלילי. במצב דברים זה, הרשעה של גלעד בפלילים תפגע בהמשך גיוס הכספים בחברה, ניהול היחסים מול המשקיעים, סיוע בפעילויות עסקית בארה"ב של חברות השייכות לקרן, דיווח לציבור ולרשות לניירות ערך, השתתפות במרכזים של החברות הבנות".

לפיכך ותוך שהוא לוקח בחשבון שזוהי עברתו הראשונה והיחידה של הנאשם, את הפגיעה הצפויה על תפקודו התעסוקתי ומנגד את לקיחת האחריות והחרטה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

של הנאשם, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם בדין וזאת לצד מתן עונש של שירות לתועלת הציבור.

6. המאשימה ביקשה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה על אף האמור בתסקיר שירות המבחן. לטענת המאשימה אין לסטות מן הכלל הקובע כי מי שהובא לדין פלילי ונמצא אשם יורשע בעבירות שיוחסו לו, שכן סטייה מכלל זה נעשית רק במקרים יוצאי דופן, ולדידה המקרה דנן אינן נמנה עם אותם המקרים.

7. הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו. לטענת הנאשם השארת הרשעתו על כנה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו, כמפורט בתסקיר. הנאשם צירף מכתב מהקרן אותה הוא מנהל – KEDMA CAPITAL (להלן: "הקרן") במכתב פורט כי הנאשם מכהן כשותף מנהל בקרן אשר רוכשת, מנהלת ומוכרת חברות. ומתוקף תפקידו הנאשם מכהן כדירקטור ולעיתים יו"ר הדירקטוריון בחברות השונות, אשר חלקן ציבוריות (ר' נ/4-רשימת דירקטורים). כמו כן מתוקף תפקידו נדרש הנאשם לנסיעות לארצות הברית לשם גיוס כספים וסיוע בניהול חברות בשוק האמריקאי, דבר הדורש ממנו אשרת כניסה ובאם תותר הרשעתו על כנה עלולה למנוע את קבלתה של אשרת כניסה (ר' נ/1 – מכתב הקרן). משכך טוען הנאשם כי הרשעה בפלילים תגרום לנזק משמעותי ביכולתו להמשיך ולשמש בתפקיד אותו הוא ממלא בחברה, ומשכך לטענתו מדובר בנזק לא פרופורציונאלי ביחס לחומרת העבירה.

דיון והכרעה

8. הכלל הוא כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יש להרשיעו בדין (ר' ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (4) 869, 876).

עמוד 3 מתוך 8

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

9. אולם לבית המשפט הסמכות ליתן צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור תוך הימנעות מהרשעה, בהתאם להוראת סעיף 192 א' לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"), הקובע כמצוטט: "הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

קביעה דומה מצויה בסעיף 71א'(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") אשר לפיו:

"מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לענין סעיף 9 לפקודת המבחן (נוסח חדש), תשכ"ט – 1969, כדין צו מבחן".

הוראות רלוונטיות נוספות מצויות בסעיף 1 לפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט – 1969 (להלן: "פקודת המבחן", ובסעיף 72ב) לחוק העונשין – הקובע:

"קבע בית המשפט שנאשם ביצע עבירה אך לא הרשיעו, רשאי הוא לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שנה אחת".

10. הלכה פסוקה היא כי הימנעות מהרשעה של נאשם אשר נקבע כי ביצע עבירה, מהווה חריג שיופעל על ידי בתי המשפט במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר' ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 21.8.85 (להלן: "פרשת רומנו"); ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "פרשת כתב"); ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח', ניתן ביום 8.11.14 (להלן: "פרשת חדוות הורים")).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (פרשת רומנו), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ. קליין, מיום 4.9.07; להלן: "פרשת קליין").

בפסיקה נקבע כי קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה: "האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה" (ר' ע"פ 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל נ' משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה (פורסם בנבו, 31.01.2012)).

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב (3) 337 הותוו קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, כדלקמן:

- (א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם?
- (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה?
- (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;
- (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;
- (ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;
- (ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?
- (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה? האם הוא מתחרט עליה?
- (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם.
- (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.

11. לאחר ששקלתי את מכלול הטענות ונסיבות תיק זה, ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה בנוגע להעסקת עובדים זרים, אני סבורה כי נסיבות תיק זה הינן ייחודיות ומשכך מתקיימים התנאים המצטברים הנדרשים להימנעות מהרשעה. לקחתי בחשבון במסקנתי זו את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא כבן 49, גרוש ואב ל-2, את התנהגותו הנורמטיבית ביתרת תחומי חייו, את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מביע חרטה ולקוח אחריות על מעשיו, את העובדה כי מדובר בעבירה ראשונה ויחידה שביצע הנאשם ולאור התרשמותי מהנסיבות הסובבות את העבירה - העובדה כי הנאשם העסיק את

עמוד 5 מתוך 8

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

העובדת הזרה במתכונת מצומצמת של פעם בשבוע, למשך חצי שנה והעובדה כי סבר כי לעובדת ניתנה אשרה נוכח מצבו הרפואי של בנה ואת העובדה שהנאשם ביטח אותה בביטוח רפואי וכן את הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה הקשורות למצבו האישי והתעסוקתי, ואת השלכות ההרשעה על אפשרות שיקומו של הנאשם – העובדה כי הרשעתו תפגע ביכולתו לקבל אשרת כניסה (ויזה) לארצות הברית ובכך תיצור השלכה ישירה על יכולתו של הנאשם לממש את זכויותיו לחופש העיסוק וחופש התנועה, ותפגע בשמו הטוב, זאת נוכח תפקידו והיותו דירקטור מכהן בחברות ציבוריות כעולה מ/4 ונוכח תפקידיו כפי שפורטו בנ/1.

12. מצאתי כי עצם קיומו של ההליך הפלילי אף הוא מהווה גורם מרתיע ומצאתי כי נסיבותיו של המקרה הספציפי של הנאשם מגיעות לכדי נסיבות יוצאות דופן המצדיקות את ביטול ההרשעה.

13. ערה אני לטענות המאשימה כי עיסוקו של הנאשם כדירקטור בחברות השונות לא תיפגע, נוכח העובדה כי העבירה בגינה הורשע הנאשם אינה מנויה בין העבירות המנויות בסעיף 226(א) לחוק החברות, התשנ"ט-1999. אולם עדיין שוכנעתי כי קיימת פגיעה לא מידתית בנאשם לאור העובדה כי הרשעה תפגע ביכולתו לקבל אשרת כניסה לארצות הברית, ובכך תפגע ביכולתו להמשיך בעבודתו לרבות ייעוץ לחברות זרות ולהשיג כספי משקיעים, במיוחד במצב בו לא נסתרה טענת הנאשם כי הוא מכהן כשותף מייסד וכמנהל בקרן ההשקעות בשם "קדמה קפיטל" וכי במסגרת תפקידו זה נדרשות החברות בהן הוא מכהן בדירקטור לדווח לבורסה ולרשות לניירות ערך על כל הרשעה מכל סוג שהוא של מנהליה בפלילים. (ר' נ/1). זה המקום לציין כי המאשימה, למעט טענתה בנוגע להוראת סעיף 226(א') לחוק החברות, התשנ"ט-1999. לא טענה כנגד ולא סתרה את הממצאים העובדתיים המפורטים בנ/1.

עמוד 6 מתוך 8

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

14. משכך בעניינו ובשים לב למכלול השיקולים הרלוונטים, אני סבורה כי, קיימת הצדקה להעדיף את האינטרס הפרטני של הנאשם על פני האינטרס המערכתי הואיל והנזק שיגרם באופן אישי כתוצאה מהרשעתו, אינו פרופורציונלי לחומרת העבירה ולתכלית הענישה שבהרשעה.

15. לאור כל האמור, ובהתאם להוראות סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי, הנני מבטלת את הרשעתו של הנאשם וקובעת כי ביצע את העבירה של העסקת עובד זר ללא היתר כדין וזאת בניגוד לסעיפים 2(א)(1) ו- 2(א)(2) לחוק עובדים זרים, אך נמנעת מהרשעתו.

עם זאת, לאור העובדה כי הנאשם הודה כי ביצע את העבירה ונוכח המדיניות המחמירה בעניין העסקת עובדים זרים, מתוך הכרה כי מדובר ב'מכת מדינה' ומתוך מחשבה כי הקנס המנהלי אינו יוצר התראה מספקת (ר' בהרחבה את דברי חברתי כבוד השופטת אופירה דגן-טוכמכר בהע"ז 15327-01-12 **מדינת ישראל נ' רויטל ואח'**, ניתן ביום 8.4.14 [פורסם בנבו]), סברתי כי אין די בהיקף השעות שהובא בהמלצת שירות המבחן בכדי להוות ענישה הולמת כמקובל במקרים מעין אלה, במיוחד נוכח העובדה כי בהליך של ביטול הרשעה אין בידו של בית הדין להטיל על הנאשם קנס. משכך הנני מטילה עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות אשר יבוצע על פי הנחיות שירות המבחן ובהתאם להראת סעיף 71 ב' לחוק העונשין. שירות המבחן יגבש לנאשם תוכנית מפורטת בהיקף של 250 שעות לשירות לתועלת הציבור עד ליום 20.11.15.

כמו כן החלטתי להטיל על הנאשם התחייבות להימנע מעבירה לשנה, בהתאם להוראות סעיף 72(ב) לחוק העונשין. הנאשם יפנה למזכירות בית הדין עד ליום 11.11.15 על מנת להסדיר את חתימתו על התחייבות להימנע מעבירה על חוק עובדים זרים למשך שנה מהיום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ו, 27 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

עמוד 7 מתוך 8

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 18615-09-12 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

אסנת רובוביץ - ברמש, שופטת

עמוד 8 מתוך 8